

Zgodovinski govor predsednika Združenih držav: Amerika — orožarna demokracije!

Roosevelt je obljubil Angliji pomoč

Washington, 31. dec. o. Predsednik Združenih držav Roosevelt je imel v noči od nedelje na ponedeljek velik govor, ki ga je z največjim zanimanjem pričakoval ves svet. V govoru je povedal naslednje glavne in važne misli:

Potrebno je, da se postavimo vsi za boj in ohranitev naše svobode ter neodvisnosti. Voja ogroža varnost ameriškega naroda kakor še nikoli. Nemčija, Italija in Japonska so se združile v akcijo proti Ameriki, kar pravi govor 27. septembra v Berlinu. Tisti, ki imajo take govore, hočejo spraviti Evropo in ves svet pod svojo oblast. Za Ameriko je življenjskega pomena, da tisti, ki se vojskujejo v Evropi in Aziji ne dobe nadzorstva nad morji, po katerih drže poti do ameriške celine.

Ce bi bila Anglija premagana, bodo Nemčija, Italija in Japonska nadzorovale Evropo, Azijo, Afriko, Avstralijo in vsa velika morja. Vsi Amerikanci bi tedaj živeli pod naprtenim samokresom. Stopili bi vsi trahovit čas, v katerem bi grožnje teh držav vodile ves svet in tudi našo celino.

Nevarnost je pred našimi vrati, zakaj danes imamo letala, ki lahko lete od Anglije do Amerike in nazaj brez postanka. Narodi v državah osi mislijo, da so vsa druga plemena manj vredna in da morajo zato biti pod njihovo oblastjo. Vabi jih pa zlasti bogastvo naše celine. Niso le države osi zle same, temveč so zle sile tudi pred našimi vrati. Skrivni odposlanci teh držav so pri nas in pri sosedih zelo delavni. Razdeliti hočejo naše ljudstvo na sovražne tabore, da bi nam postopno ubili voljo do obrambe.

Združene države ne bodo odnehale od pomoči za Veliko Britanijo. Noben diktator in nobena diktatorska zveza ne bo z orožnimi omajala te volje, katere tolmač sem jaz. Verujem, da Nemčija in Italija te vojne ne bosta dobili in opiram svoje prepričanje na najnovejša in najboljša poročila.

Skušnje bodo pokazale, da nihče diktature ne more krotiti, kakor ni mogoče vzgajiti tigra, da bi bil krotak ko mačka. Mnogo manj upanja je, da bodo Združene države šle v vojno, če zdaj storimo vse, kar je naših močeh in pomagamo narodom, ki se branijo pred napadi osi. Pomagamo k porazu Anglije, se podrejšamo tudi napadeni.

Evropski narodi, ki se bore proti Nemčiji in Italiji, da bi se obržali, ne zahtevajo od nas, da bi se zanje borili, temveč prosijo letal, tankov, topov in tovornih ladij. Moramo jim vse to poslati v zadostni meri, da bi vojno trpljenje, ki je zadelo nje, ostalo prilranjeno nam in našim otrokom.

Velika Britanija in njeno cesarstvo pomenita svetovno obrambno postojanko pred osvajanjem. Boj demokracije proti svetovnemu zavojevanju je treba podpreti z oborožitvijo. Združene države bodo poslale Angliji vsako tono municije in življenjskih potrebščin, katere bodo lahko pogrešili. Mi ne bomo nič manj neutralni, če bomo delali kakor Švedska, Rusija in druge države okoli Nemčije, ki Nemčiji osak dan pošiljajo jeklo, rude, petrolej in druge vojne potrebščine.

Naloga vsega ameriškega naroda je, da z vsjo naglico dobavlja vse vrste strojev in obrambne potrebščine. Prosim lastnike industrijskih podjetij, ravnatelje in delavce, naj store kar

morejo. Čimveč letal, tankov in ladij bo izdelanih, tembolj bo znala vlada vse to izkoristiti za obrambo ameriškega naroda in celine. Postati moramo velika orožarna demokracije.

Ponavljam, da noben diktator in nobena diktatorska zveza ne bo oslabil te naše odločitve in po najzanesljivejših poročilih sem prepričan, da Nemčija in Italija ne bosta zmagali. Kot predsednik zahtevam od ameriškega naroda, da stori več, nego kadar koli za povečanje izdelave obrambnih potrebščin.

Ameriškega narodu lahko s popolnim zupanjem zagotovim, da bo naša skupna stvar kronana z uspehom.

Nov papežev korak za obnovitev miru?

Sveta stolica naj bi pripravljala posredovalno akcijo za morebitna mirovna pogajanja

Rim, 30. dec. m. V krogih, ki so blizu Sv. stolice, so danes govorili, da v diplomatski pisarni Sv. stolice pripravljajo nov korak za doseg miru. Povdarjajo, da je novi korak v zvezi z lanekoleto izjavo Sv. očeta, ter da ima potrdilo tudi v božičnem govoru pogačarja katoliške cerkve. V božičnem govoru je Sv. oče omenjal tudi pogoje za pravičen in dolgotrajen mir. Sveta stolica je s svoje strani povedala svoje poglede na to vprašanje, ter je Sv. oče v svojem govoru povdarjal, da to stališče ni ničesar izgubilo na svojem pomenu. Sodijo, da bo Sv. stolica šla še korak dalje v svoji akciji za mir in da bo poslala po svojih diplomatskih zastopnikih vprašanja vojskujočim državam s proš-

njo, da ji sporoče svoje vojne cilje in stališče do akcije Sv. stolice. Diplomatski krogi v Rimu smatrajo, da ta nova akcija za mir samo potrjuje, da Vatikan vstaja pri smeri, ki jo je zavzel v začetku vojne, t. j. da skuša približati vojskujoče se države ter v ugodnem trenutku započeti akcijo za ustavitev sovražnosti in za mirovna pogajanja. Sodijo, da bo ob uspehu akcije Sv. stolice postal mednarodni položaj in odnos vojskujočih se strani mnogo jasnejši. Če bi ta papeževa pripravljala akcija uspela, bi se omogočili pogoji za novo akcijo v isti smeri. Toda vkljub temu v Rimu gledajo s precejšnjo rezervo na praktičen uspeh teh korakov.

Bolgarija se odreka tesnejšim zvezam s Sovjetsko Rusijo

Sofija, 31. dec. o. DNB poroča: Pri zadnjih razpravah v bolgarski poslanski zbornici je bila deležna posebnega odmeva izjava poslanca Sotirja Janeva, ki je dejal, da ni misliti na sklenitev kakve vojaške zveze med Bolgarijo in Sovjetsko Rusijo, ker bi to ne bilo združljivo s smernicami bolgarske zunanje politike. To izjavo je poslanec Janev dal, ko je obračunal s komunistično propagando neodgovornih elementov po cestah. (Ta propaganda se zlasti zavzema za sklenitev vojaške zveze med Bolgarijo in Sovjeti.) Poudariti je treba, da je to prva poluradna izjava, s katero se

Na koncu razprav v zbornici je govoril tudi zunanji minister Popov, ki je dejal, da sloni bolgarska zunanja politika na narodni sili in na narodnih koristih ter gre po jasnih potih, od katere se ne bo oddaljila. Vlada se ne bo ozirala na to, kaj govori ulica in se ne bo dala voditi po njenem vptiju. Ulica ni tista, ki naj vpliva na bolgarsko zunanjo politiko.

Nasprotje med Romuni in Madžarsko raste

Budimpešta, 30. dec. o. T.O.P. Napetost med Madžarsko in Rumunijo traja še nadalje. V Budimpešti povdarjajo, da je Madžarska v smislu prizadevanj ostalih sil storila vse, da bi se nasprotja z Rumunijo odstranila, da pa nepomirljivo zadržanje nekaterih krogov Zelezne garde zelo ovira in do gotove meje zelo omogoča pomirljive težnje Madžarske. V Budimpešti povdarjajo, da postaja ta problem tem težji, ker že 28. februarja poteka rok za optiranje Madžarov, ki so ostali v Rumuniji in Rumunov, ki so prišli pod Madžarsko. Če do tega časa ne bo dosežen sporazum med Madžarsko in Rumunijo, se bo vprašanje narodnih manjšin v obeh državah znova postrojilo.

Razpust osrednje levčarske strokovne organizacije v Jugoslaviji

Belgrad, 31. decembra. o. Z odlokom notranjega ministrstva je bil po zakonu o združenjih in zborovanjih razpuščen marksistični Ujedinjeni radniški sindikalni savez Jugoslavije (URSSJ) s sedežem v Belgradu ter mu je prepovedano vsako nadaljnje delovanje.

65. dan vojne med Italijo in Grčijo V Albaniji — napredovanje brez posebnih dogodkov

Nekje v Italiji, 31. decembra. 206. italijansko uradno vojno poročilo pravi o bojih v Albaniji:

Na grškem bojišču je sovražnik izvedel napade krajevnega značaja, bil pa je odbit in je pretrpel hude izgube. Skupine bombnikov in lovskih letal so izvedle nekaj zaporednih napadov na pristaniške naprave, obrambne postojanke in na čete.

Bombardirano je bilo oporišče Preveza. Izbruhnili so požari. Tvarna škoda na pristaniških napravah je velika. Poškodovana je bila dalje tudi ena ladija, ki je bila tedaj v pristanišču.

Atene, 31. decembra. o. Reuter poroča: Italijanski protinapad pri Podgrađu je bil po hudih bojih odbit. Grki so zavzeli Dobrišo in Gradč ter napredujejo proti Berat in pa od Tepelinje proti Valoni, s čimer hočejo pretrgati umik italijanski vojski od Podgrađa. V teh bojih je bilo za-

jetih čez 1000 italijanskih vojakov ter mnogo vojnih potrebščin. Od Ohridskega jezera se Italijani umikajo proti Elbasanu.

Atene, 31. decembra. Reuter: Poveljstvo angleških letalskih sil v Grčiji poroča: Včeraj so naši bombniki izvedli svoj 21. in 22. napad na Valono. Pri prvem napadu so bombe eksplodirale med materialom, ki je bil pripravljen za prevoz in četami, na cesti. Ena stavba je bila zadeta in je pri tej priliki izbruhnil velik požar. Naši letalci so naleteli na močan zaporni ogenj protiletalske obrambe, sovražnikova lovka letala pa so šla v boj, ki je trajal 15 minut. Sestreljeno je bilo eno naše letalo, a dva člana posadke sta se s padali rešila.

Drugo bombardiranje je bilo izvedeno ob slabem vremenu, vendar so bil doseženi neposredni zadetki na cesti, ki vodi proti severnemu nasipu.

Srečno, mirno in blagoslovljeno leto 1941

Želi svojim naročnikom, bralcem in prijateljem »Slovenski dom«

Vesti 31. decembra

Nedeljski govor predsednika Roosevelta je bil eden največjih korakov na njegovi življenjski poti, vzvišen po svoji neposrednosti in stvarnosti, pogumu in jasnosti. Bil je velik klic k dejanju. Če bo znal Roosevelt svoje besede spremeniti v dejanje, pojde za njim ves ameriški narod. Tako in podobno pišejo o tem pomembnem govoru vsi veliki ameriški listi.

Italijanski tisk doslej še malo razpravlja o Rooseveltovem govoru, ker so, kakor poročajo listi, zlasti prvo polovico govora v Italiji slabo slišali. Zato ni bilo mogoče dobiti še nobene uradne izjave o tem govoru. »Giornale d'Italia« piše, da je izmišljena Rooseveltova trditve, da bi Nemčija in Italija ogražali Ameriko. Ta vojna se tiče samo Evrope in Afrike, ki ju je treba osvoboditi angleškega gospodstva. Anglija te vojne ne more dobiti, zato bo ameriška pomoč čista zgruba za Zdrž. države.

Nemški zunanji minister Ribbentrop bo Rooseveltov govor najprej sam podrobno proučil, zaradi tega nemški tisk še nič ne razlaga Rooseveltovih besedi. Ugotavljajo samo, da pomeni govor hud napad proti Nemčiji in Italiji. Da bo pa Amerika pomoč Angliji povečala, o tem so bili v Nemčiji od vsega začetka na jasnem. Kakšen pa bo učinek te pomoči in pa ali bo ta pomoč dovolj zgodnja, je pa po mnenju nemškega tiska drugo vprašanje.

Silovit nedeljski nočni letalski napad na London je treba smatrati kot demonstracijo, ki so jo Nemci hoteli izvesti tik pred Rooseveltovim govorom, da dokažejo svojo moč in da vplivajo na ameriško javno mnenje, ki naj bi prišlo do sklepa, da je sprčo nemške sile ameriška pomoč Angliji prepozna ter neumestna. Toda prav ta napad je Rooseveltovim besedam dal še večji pomen in večjo veljavo, sodi znani ameriški dnevnik »New York Sun«.

Ogromna večina ljudi v Severni in Južni Ameriki odobrava glavno Rooseveltovo misel, da bi »zmaga Nemčije in Italije pomenila novo stransko razdobje v zgodovini sveta«. Po Rooseveltovem govoru je na vsej ameriški celini vedno bolj vidna volja, da je treba Anglijo kot zadnjo trdnjavo demokracije v Evropi ter z Anglijo vso demokracijo čim odločneje podpreti, piše »New York Times«.

V Franciji je bilo med sedanjo vojno uničenih ali pa poškodovanih, največ od žažgalnih bomb, čez štiri sto dragocenih zgodovinskih stavb in spomenikov, zlasti cerkva. Skodo cenijo na tristo milijonov frankov.

Oče vsega zla, zaradi katerega bi bila Francija skoraj propadla, je sebični individualizem. Samo osebna požrtvovalnost z ozirom na celoto daje posamezniku življenjski smisel. Smisel za skupnost na socialnem in narodnem področju lahko prepreči zmedo in nasilje. Zaradi tega mora francoska mladina skupno delati, skupno premišljati, skupno poslušati ter gojiti ouh tovarištva, je govoril državni poglavar maršal Petain praznični mladini v nedeljo na mladinski praznik.

V Romuniji bodo v kratkem omejili vse osebne železniški promet za polovico. Nekateri poročevalski viri spravljajo ta ukrep v zvezo z vestmi o novem pošiljanju nemške vojske v Romunijo.

Predsednik ameriškega odbora za boj proti uredbi Združenih držav v vojni, je imel takoj po Rooseveltovem govoru radijsko predavanje, v katerem je napadal Roosevelt in dejal, da je namen njegovega odbora preprečiti pošiljanje vojnega materiala v Anglijo. Odbor je začel z veliko agitacijo proti Rooseveltovim načrtom, a se zdi, da njegova prizadevanja ne bodo imela v ameriški javnosti posebnega uspeha.

Včeraj so na Finskem pokopali bivšega predsednika republike Kallia, ki je vodil Finsko v dobi njenega slavnega in junaškega odpora proti napadu boljševiških krdel. Pokopali so ga v njegovem rojstnem kraju Nivali.

Udeležba italijanskega letalstva pri napadih na angleško vojno mornarico je zelo pomembna. Od 10. junija dalje so italijanska letala potopila štiri angleške bojne ladje z bombami, s torpedi pa tri. Z bombami je bilo dalje zadetih 47 vojnih ladij, s torpedi štiri in najbrž še drugih 22. Pri vseh teh ogromnih uspehih so Italijani izgubili samo 12 bombnikov in 6 lovcev. Take številke navaja rimski dnevnik »Messaggero«.

V Bukarešti so oblasti odkrile več komunističnih organizacij, zlasti med železniškim osebjem. Zaprti so veliko ljudi, ki so obtoženi, da so sodelovali pri obsežnih sabotajah v petrolejskih vrelcih in pri prevozu petroleja v Nemčijo.

Jaz sem okrepil položaj Romunije in ji zagotovil pomoč največjih svetovnih cesarstev. Podlaga naše države sta čast in delo, pravi: novoletni razglas romunskega diktatorja generala Antonesca.

Današnji nakladi »Slovenskega doma« so priložene položnice. Prosimo cenjene naročnike, da se jih blagovolijo čimpreje poslužiti. — Pri-
dobite tudi nove naročnike!

Naš odličen program za Silvestrovo in novo leto

KINO MATICA
Telefon šte. 22-41

Največji pevski
film sezone:

Pomladna pesem

Bogat humor!

Scene iz oper!

Verdi-Pucinijska glasba

Predstave
ob 16., 19. in 21. uri

Giuseppe Lugo odlični italijanski tenorist poje prekrasne
arije in temperamentne šlagerje!

V glavnih vlogah: Giuseppe
Lugo, Laura Nucci, Ruby Dalma

Miru si želimo v novem letu

Ljubljana, 31. decembra.

Se nekaj malega časa imamo pred seboj. Se nekaj ur starega leta, v katerem je preteklo toliko krvi. Se nekaj ur starega leta, v katerem je bilo povzročeno toliko gorja in preločenih toliko solz. Od leta 1940 se poslavljamo z neugodnimi spomini. To leto nam je prineslo boje in strahote, katere da lahko samo le totalitarni boj, ki je zmogel uničiti vse, kar se mu postavi na pot. Vrednost človeškega življenja je združila v tej borbi na ničlo in kdo se še v današnji borbi briga za uničene dobrote civilizacije? Ta boj pa bo šel, kakor kaže, do skrajnosti naprej, dokler ne bo ena stran-ka podlegla, in človeštvo bo moralo prehoditi še krvavo in dolgo pot, preden se bo umirilo in iznašlo novo obliko, ki naj bo porok miru vsaj nekaj rodovom.

Mi smo ohranili mir v naši državi, čeprav je postalo življenje mnogo dražje, mnogo težje. Kljub težavam, ki nas tarejo, pa smo hvaležni Bogu, da nam je ohranil mir, da nam je prizanesel z vojnimi grozotami. Želja po miru nam je prihajala od srca in je bila upravičena. Vojna vibra se je v tem letu razbjesela po plodovitih in s kulturo najbolj oplojenih poljanah Evrope. Ni pomandrala samo njiv, gozdov, travnikov, ampak je porušila tudi veličastne spomenike kulture, ki so jih narodi postavljali stoletja in stoletja. Uničene dobrine človeških rok in sadovi duha se dajo sicer spet nadomestiti, niso pa nadomestljive žrtve. Niso nadomestljive tiste žrtve, ki jih daje človeštvo z življenji in krvjo svojih otrok, žena in mladine.

S strahom bomo čakali novega leta, z negotovostjo in s skrbjo, kaj nam bo prineslo. Strah nas spreleti, če samo pomislimo, da bi tudi nas zajela vojna vira in nas potegnila v svoj mrtvaški ples. To leto 1940, ki samo še z eno nogo stoji na zadnji stopnici starega leta, pa je lahko nekakšno merilo za tiste tegobe, ki nas čakajo v letu 1941. Nismo še vsega poizkusili in izgledi na boljše čase niso veliki.

Ob slovesu so torej mešani občutki. Veseli smo, da je leto za nami in v bojazni živimo, da ne bo morda še huje. Toda čas teče po strogo določenem zakonu naprej. Ljudje pa hitro pozabijo na tisto, kar je bilo. Pozabljajo trpljenja in pomanjkanja, daje človeku moč in voljo do nadaljnjega življenja in dela.

Ko razmišljamo vse to, se nam vsiljuje vprašanje, če je ta borba v resnici potrebna. Stalna in silna borba je le posledica nepravilnega ustroja človeške družbe, ki že nekaj stoletij išče načina in oblik za mirno in zadovoljno sožitje poedincev in narodov. Od leta do leta večji zevajoči socialni prepad, brezvestno in brezobzirno tekovanje za čimprejšnjim in največjim ugodjem, izkoriščanje delovnih množic od strani velekapitala, pomanjkanje morale in sovrastvo, ki je tako globoko zasidrano v srca ljudi, vse to in še drugo je netivo za račune, ki jih človeštvo navadno obračuna s krvjo in razdejanjem.

Doživeli in preživeli smo prvo svetovno vojno. Nobenih naukov nas ni naučilo to strašno krvavo klanje. Ustavljala so se nova središča, ki naj bi uredila s pogodbenimi sožitje narodov in izgladila spore, ki bi lahko postali vzrok nove vojne. Toda na žalost je bil vprav v tem času potisnjen ob stran tisti, ki je dajal največ krvavega davka, t. j. mali človek. Vsa peza skrbi in nadlog se je zopet zrušila na njegova ramena, dočim nekateri na hitro kopljujejo in grabijo denar, ki naj še bolj potisne siromake k tlom.

Pri bodoči ureditvi odnosov med narodi in novega človeškega reda ne sme izpasti od te ureditve mali človek. Biti bo moral zraven pri urejanju novih vprašanj in nove družbe, ki bo morala biti

v mnogočem drugače ustrojena, da se vsaj tako hitro ne ponove tragedije človeštva. Treba bo predvsem zaceliti duhovne rane, ki jih povzročajo telesne rane, ki jih jim seka v človeško telo totalitarna borba. Treba predvsem duhovne obnove, treba bo, da zavladajo razum pod surovo silo. — Za evangelij nikakor ne smemo vzeti naukov, ki v svoji skrajnosti udiho popolno enakost, pač bo morala biti osnova bodoče ureditve zlite kapitalističnega in kolektivističnega gospodarstva, ki bo zadostilo potrebam najbednejšega državljana.

Ustvariti se bo moral pravični odnos med delom in zaslužkom. Kapital naj služi splošnosti in naj ustvarja nova dela, nikakor pa ne sme vrednotiti dela z najmanjšim merilom samo zaradi tega,

da bi bilo kupiženje bogastva v rokah izbranih še večje.

Vse to nam prihaja ob zatonu leta 1940 na um z željo, da pride ta doba čimprej in da vrne družinam, narodom in državam red in mir. Mir, mir! V novem letu bo treba izkoreniniti nizke človeške nagone, da ne bodo mogli več tako uničevati do- brin kot do sedaj.

Ne vemo ne ure ne dneva, kdaj bo krvavo klanje prenehalo, vendar pa že čutimo novo dobo v sebi, novo dobo, ki bo v stanu, da popravi krivice zatiranih in zapostavljenih. Ta nada je vredna življenja, tudi vredna, da se je spomnimo na novo leto. In če se bo ta doba kmalu rodila in uresničila, bo to najlepše in najbolj veselo darilo, ki ga je kdaj koli človeštvo dobilo. Prosimo Boga, da bi nas s tako srečno dobo kmalu obdaril in poslal na zemljo angela miru!

Slovenska simfonična glasba na koncertu UJMA

Ljubljana, 31. decembra.

Snoči nam je Ljubljanska filharmonija nudila koncert, ki ga je agilno UJMA hotelo imeti že 16. t. m., pa je zaradi Koroškeve smrti moral biti preložen. Božične počitnice, suhi žepi tik pred koncem nerodnega leta pa Silvestrova vigilija, so se strnili v otožen trizvok, ki je odmeval po veliki unisonski dvorani. Skoda!

Slovenska simfonija pa je kljub temu dobro uspela.

Spored — pisan in zanimiv: tri Osterčeve, po ena Lajovičeva, Zebretova, Bernardova in Tomčeva skladba.

Od Osterčevih je gotovo prodira le »Ouverture Classique« (za slovensko simfonično prireditev bi Oster boljše opustil francoski naslovni manirizem!), ker je po svojem klasicizmu ušesu še najbolj dostopna. Zlasti uvodni, mestoma unisonski siloviti stopi so resda veličastni. Težka, pretežka pa je njegova simfonija. V vseh štirih stavkih je nakopičenih toliko sakadiranih zvocih, da se težko motaš v tej brezkompromisni atonalni goščavi. Precej lažja je simfonična slika »Matice«, v kateri najde tudi manj ekstremno in na klasiko vezano uho kljub novejšim glasbenim sredstvom vsaj tu pa tam malo opore.

Čudovito lepa pa je bila Lajovičeva »Pesem jeseni«. Karakteristika: bogato prelivanje barv, zametnih, nasičenih. Tematična ožnost poslušavca kar zanese v nordijski Sibeliusov mrak. Stranski tema poln miline in izčiščene zrelosti. Da bi bila to jesen njegovega življenja — transat! Naj še napiše himno pomlad!

Zebretova »Vizija«, ki jo je dirigiral skladatelj sam, je mišno in prav delikatno delo. Zmerno moderna in zlasti po instrumentaciji dosti bolj dognana skladba. V nežnih melodičnih odlomkih (posebno lepi vložki za flavto in obojo) dobiš resničen občutek vizionarnosti. Bernardovo »Rapsodično kolo« je lahko umljiva skladba. Dosti široka folklorna zasnova z mestoma zanimivo plesno ritmiko.

Last but not least: Tomčev »Nizki rejci« v treh stavkih. Tu se je Tomec čisto zaigral. Neznatne narodne motive (Tomec očito mikajo najbolj primitivni) je zdaj ritmično, zdaj melodično, zdaj harmonično okrasil in prepletel s toliko igrivostjo, da skladba kar flureta po barvitih premebah.

Dirigenti: Dimitrij Zebre, Samo Hubad, Drago M. Šijanec; prvi je vodil pet del, ostala vsak po eno.

Dimitrij Zebre je spretin in obetaven dirigent. Potrudil se je. Ob Osterčevu simfonijo bi se

gotovo spotaknila še kaka starejša taktika. (Mimogrede: v njegovih ramah je bilo opaziti nekaj »jazzovskega«. To bi odpravili). Svoje točke je sigurno vodil. Koncert je bil zanj izvrsten uspeh.

V Samu Hubadu vstaja veliki Hubad. Dirigiral je z občutkom in izvajal iz orkestra vse možne dinamične in ritmične drobnarije.

Drago M. Šijanec je že skoraj rutiner. Orkester: dosti gibčen in vreden, le violinska obligatna barva je čisto docela utonila. Simfonija mu je šla najtežje. Priden je bil.

Poslušavcem je bilo malo, a ti so bili vsem — zlasti še navzočim skladateljem — prav hvaležni.

Obvestila

Danes zvečer ob pol 7 bo v stolni cerkvi sv. Nikolaja škofova pridiga. Po pridigi slovesne liturgije z zahvalno pesmijo za prejeto dobroto v preteklem letu.

Smučarski vlak na Dolenjsko jutri ne bo vozil, ker je nastopilo južno vreme.

Tramvaj na Silvestrovo bo vozil do 2.30 po polnoči, ko bodo odšli vozovi vse prog z Ajdovščine na končne postaje v Moste, St. Vid, na Rakovnik, Vič in k Sv. Križu.

Drobne novice iz Celja

V Sv. Pavlu pri Preb. je umrl v nedeljo ob pol sedmih zvečer vzoren krščanski mož, škofjane Janez. Zapušta karljivo ženo in osmero otrok. Najmlajši sin, Jože, je kaplan v Hranstniku, brat Matija pa je župnik v pokopu. Rajni je bil ustanovni in dolgoletni član načelstva Hranilnice in posojilnice v St. Pavlu in več let občinski odbor-nih in vaški predstojnik. Pogreb pokojnega bo na Novega leta dan ob 10 dopoldne na farno pokopališče.

Zimska socialna akcija v Laškem. Žensko do-brodelno in podporno društvo »Blago srce« v Laškem je priredilo uspešno božično obdarovanje rev-nih šolskih otrok. Ob tej priliki so razdelili 34 parov čevljev, 32 zavrtkov z zimskimi plašči, 31 z oblekami, 15 z zimskim perilom in z drugimi po-trebinjami. Z vsem je bilo obdarovanih 62 dečkov in 63 deklic. Darovi so bili vredni 15.000 din. Da je doseglo obdarovanje tako velik moralen in ma-terialen uspeh, je predvsem zasloga dobrosrčnih in radodarnih Laščanov, ki so v izdatni meri podprli nabiralno akcijo. Zbirka je vrgla pri mesečnih znesek 5226 din ter obilico raznovrstnega zimsko-ga blaga. Poleg obeh tekstilnih industrij so se iz-kazali kot darovalci z razmeroma visokimi prispevki tudi mnogi laški privatniki, za kar se jim najpristojneje zahvaljujemo. S posebnimi in dokaj tehničnimi prispevki so zimsko pomožno akcijo za našo siromašno mladino še podprli: Krajevni šol-ski odbor, občina Laško, kr. banska uprava in TPD. V Laškem se snuje tudi šolska kuhinja. Tek-stilna industrija, družba z o. z. v Laškem, je pri-redila v ta namen sporazumno s svojim delavstvom in uradništvom posebno nabiralno akcijo za revno deco laške šole. Za mesec december je nameščen-stvo nabralo 622, podjetje samo pa je prispevalo 1000 din. Istočasno in v enak namen je trgovec R. Dergan daroval znesek 500 din. Pa tudi občina Laško napoveduje v ta namen prispevek nekaj tiso-čakov.

Silvestrovanje v Častniškem domu. Aktivni in rezervni častniki celjske garnizije prirede drevi ob devetih v prostorih Častniškega doma družab-ni večer in pričakovanje novega leta. Vabimo vse dame in gospode, ki so bili doslej vabljeni na te družabne večere ali so obiskovali Častniški dom, naj blagovolijo prisostvovati nocojšnjemu družab-nemu večeru. — Uprava oficirskega doma.

Razdelitev petrolejskih nakaznic. Nakaznice za petrolej za leto 1941. bodo razdeljevali na mest-nem poglavarstvu v dvoriščnem poslopu zaščitnega oddelka v naslednjih dneh v popoldanskih urah od 2 do 6: v četrtek in petek, 2. in 3. jan., za družine z začetnim abecednim redom od A do I, v soboto, 4. in torek, 7. jan., od I do P, v sredo, četrtek in petek, dne 8., 9. in 10. jan., od P do Z. Obrtniška in industrijska podjetja naj dvignejo nakaznice v soboto, dne 11. januarja. Prebivalstvo naj se točno drži odrejenih dni zaradi lažjega in hitrejšega po-slovanja!

Opeklina je podlegla v celjski bolnišnici tri-letna posetnikova hčerka Antonija Rednakova iz St. Janža na Vinski gori. Na božični dan se ji je pri štedilniku vnela obleka in je dobila hude opeklinae.

V Mariboru dobimo živilske karte

Popis celotnega mestnega prebivalstva

Mestni preskrbovalni urad bo dne 2. januarja 1941 dostavil po svojih dostavljajih vsem hišnim posestnikom na območju mesta Maribora vprašal-ne in zbirne pole za popis prebivalstva. Hišni lastnik oziroma upravitelj prejme za vsako zgrad-bo, ki ima svojo hišno številko, eno zbirno polo in toliko vprašalnih pol, kolikor strank in pod-najemnikov stanuje v dotični zgradbi. Hišni last-nik oz. upravitelj izroči takoj, ko prejme zbirno polo z vprašalnimi polami, vsaki stranki po eno vprašalno polo. Ako ima najemna stranka podna-jemnika, ji izroči za vsakega podnajemnika še po eno vprašalno polo. V kolikor kateri hišni lastnik ne bi prejel omenjenih pol po dostavljanju, naj jih zahteva dne 3. januarja 1941 v mestnem preskr-

bovalnem uradu, Orožnova ulica 2-I.

Vprašalne pole je izpolniti točno in vestno v smislu navodil na hrbtini strani in sicer po stanju z dne 3. januarja 1941. Če stanuje hišni lastnik ali upravitelj sam v dotični zgradbi, izpolni tudi za sebe vprašalno polo.

Izpolnjene vprašalne pole se morajo vrniti takoj hišnemu lastniku ali upravitelju, ki jih vpi-suje v zbirno polo in vse skupaj odda 4. oziroma najkasneje 5. januarja 1941. do 12. ure v mestnem preskrbovalnem uradu, Orožnova ul. 2-I. Za ško-do, ki bi nastala strankam v primeru nepravo-časne oddaje, je hišni lastnik oziroma upravitelj osebno odgovoren.

NA ZAPOVED

KRALJICE...

FILMSKI ROMAN

»In tako bom šele takrat, ko se mi bodo že vsi smejali, spoznala... da sem te izgubila...«

Silovito je hotel ugovarjati.

Prepričati jo o iskrenosti svojih čustev in abnolnosti njenega govorjenja.

Ona pa je odločno nadaljevala: »Dovoli mi vendar, da pridem do kraja, da spregovorim do konca, kar sem se bila namemila izreči!«

Spet ji je ekskal poseči v besedo. Toda Elizabeta je nestrpno zamahnila z roko.

Pogledala mu je v oči in rekla: »Ko bo prišel čas... in ko bom po-stala... že prestara... zate, ... po-tem...«

Essex pa ji je vroče planil v besedo:

»Ti nikoli ne boš postala stara!...«

»...boš ljubil kakšno drugo!« je na-daljevala. Ni se dala motiti.

»Ne, ne, nikoli!« je strastno vzklikal Essex.

Elizabeta pa je govorila naprej, kakor bi bila preslišala vse njegovo rotnje in njojevit ugovarjanje.

»Samo nekaj te prosim, dragi moj! Nekaj mi moraš obljubiti, če bi kdaj prišlo do tega, da boš ljubil kakšno drugo! Ali mi obljubiš?«

»Obljubim! Tebi na ljubo storim vse!«

In po kratkem molku mu je rekla:

»Obljubi mi, da mi boš... če, ali pa, kadar boš ljubil kakšno drugo... takoj povedal...«

Essex pa je zavpil:

»Lahko me ubiješ, če ti bom kdaj to rekla!«

Obadva sta ganjena.

Elizabeta prav dobro ve, kaj hoče.

On, Essex, pa to samo sluti.

Neukrotljiva, neobzdrana, bujna mla-dost, pa ne dovolji, da bi pomislila globlje v tok njegovih misli.

Kakor vsaka mladost, tako tudi nje-gova, trdno veruje, da bo sedanje stanje vedno trajalo. Vedno se bosta imela z Elizabeto rada. njuna ljubezen nikdar ne bo zastarela, nikoli ne bosta nehala ljubiti. Čustvo, ki Essexu prevzema, je pre-globoko in preveč iskreno, to čustvo ne more varati, ne goljufati. Neznatno je.

Kaj zalo, če je ona toliko starejša! Saj med njima starost ni bila nikakršna za-preka, da se ne bi ljubila! Kaj so mu mar vse te rosenne mladenske, ti otroci! Nič niso v primeri s to edinstveno žensko.

Trdno je Essex sam pri sebi prepi-čal, da ljubezen med njim in Elizabeto ne bo nikdar ugasnila.

V svoji mladeniški navdušenosti si na-tihem hiti prisegati, da on ne bo nikdar vzrok za ločitev.

Pa saj do ločitve ne bo moglo priti!

Saj na ločitev sploh ni misliti, niti v sanjah!

Elizabeta pa govori naprej:

»Dragi, dovoli še nekaj... nekaj, kar te bo mogoče zabolelo... Zdal, ko si spet v mojem srcu... se gotovo ne boš zado-voljl a službo, ki sem ti jo bila namenil-a... V tvojem srcu vedno gori želja, da bi ukazoval četam... Če bi slučajno si-ljal, da mi je potreben general, potem mi obljubi... da ne boš zase zahteval tega mesta!...«

Bogate jekušnje, ki jih je bila nabrala v občevarjanju s ljudmi raznih značajev in nravi, ter veliko poznavanje človeške duše ji narekujejo te besede, to obljubo.

To obljubo bi rada dobila od Essex-a, čeprav ve, ali pa vsaj že vnaprej skora-j že kot gotovo domneva, da bo odbil, in da se bo taki obljubi njegov vojaški duh uprl.

Prav dobro ve Elizabeta, da njegovi številni sovražniki na dvoru ne bodo prej-

mirovali, dokler ga ne bodo odstranili iz njene bližine, kjer se jim čisto po pravici zdi nevaren.

Tudi ti njegovi zviti in zahrbtni so-vražniki poznajo prav tako dobro kakor ona sama, njegovo šibko lastnost, njegovo ranljivo mesto — veliko častilakomnost in slavlöhlepnost.

Slava pa se dosega samo na bojiščih. Elizabeta dobro ve, kako se ga bodo hoteli iznebiti.

Podtaknili mu bodo mesto vojevodje. Pa računajo še naprej.

In tudi Elizabeta se zaveda vseh ne-varnosti.

Tudi njej se njihovi računici zde razum-ljivi in na neki način popolnoma pravilni. Tako ne vseh bi se stvari razvijale.

Če se bo Essex proslavil na bojišču, potem alava sama ne bo dovolj, da bi se zadovoljil.

Hotel bo še več.

Še mnogo, mnogo več!

Hotel bo — prestol!...

Od tega si nasprotniki obetajo veli-ko, ... vse...

Če bi se poskušal polastiti prestola, potem vedo, kaj bi Elizabeta ukrenila...

In v tem se prav nič ne motijo... kajti Elizabeta bo vedela, kaj ji je v tem pri-meru storiti — in se ne bo prav nič po-mišljala, ampak ravnala takoj in odloč-no... Prelišala bo glas srca in nastopila neizprosno kot kraljica...

Če pa bo pogorel na bojišču in se vrnil

brez slave... potem je čisto gotovo... da bo njegov položaj omajen... da se bo na dvoru napravil nemoženo... da ga tudi Elizabeta ne bo mogla rešiti...

Verjetno pa bi v tem primeru zakrnil tudi Essex sam ter bi se za vedno umak-nil iz njene bližine...

Na vsak način Essexovi sovražniki biške v nobenem primeru ne morejo iz-gubiti... kakor hitro bi dosegli, da bi Essex moral odriniti na bojišče...

Premeteni so ti sovražniki... Toda skoraj ni misliti, da bi Essex iz-gubil bitko na bojišču, če bi povedel njene čete.

Brez dvoma je on Elizabetin najboljši, najspodobnejši in najodločnejši general.

Tedaj se lahko — kakor hitro bi njega poslala — zgodi samo nekaj:

Essex bi zmagal, se vrnil in se potem polakomnil prestola...

Prestola pa Elizabeta ne bo dala! Nikoli ne bo tega dopustila!

Nikdar ne bo dovolila, da bi se kaj ta-kega zgodilo.

Zato bi rada opozorila svojega dragega fanta, naj nikar ne nasede zlobnim splel-kam svojih sovražnikov, ki jih ima na njenem dvoru toliko.

Naj ostane zraven nje, naj, če ga že tako hudo mika, vlada poleg nje, vstric z njo, nikdar pa ne nad njo!

Toda ta njen dragi fant je še vse pre-več mlad, vse preveč burjašt in elovit, hlasten, nepremišljen in oblasti željen!



Srečno novo leto želi
vsem cenjenim gostom
in konzumentom
mineralne vode

Zdravilišče Rogaška Slatina

Ljubljanska občinska uprava ima 5 let plodnega dela za seboj

Ljubljana, 31. decembra.

Včeraj ob šestih popoldne je bila seja mestnega sveta ljubljanskega. Gosp. župan dr. Adlešič je podal pregled petletnega uspešnega dela sedanje občinske uprave. Za leti jubilej je izdal mestni tiskovni referat knjižico z naslovom: Pet let dela za Ljubljano. Knjižica je izšla na 200 straneh. Po uvodnih formalnostih se je gosp. župan spomnil vseh tistih mož in delavcev, ki so odšli v večnost od zadnje občinske seje. Tiste može so odšli v večnost: dr. Jamer, prof. dr. Plečnik, dr. Krajec, dr. Korošec, Zirkelbach, dr. Zarnik in ravn. Pečjak. Z vzklikom »Slava« so počastili občinski može umrle.

Župan je nato v dolgem poročilu omenil, da je že pred svetim večerom minulo pet let, odkar je sedanja občinska uprava posvetila svoje moči delu za belo Ljubljano. Vse občinske može je vodil pri delu le št. dolžnosti. Držali so se načela, »naj bo magistrat odprta knjiga vsakemu meščanu«. V petih letih je bila včerajšnja javna seja že 47., 36 sej pa je bilo tajnih. Koliko časa so člani mestnega sveta žrtvovali za delo v odborih, priča 2089 sej, torej precej več, kakor pa je dni v petih letih. 75 mož je sodelovalo pri mestnih sejah. V petih letih se je tudi precej razredčila vrsta občanov. Samo 44 je še živih tistih, ki nosijo častni naslov ljubljanskega meščanstva. Tudi med častnimi meščani je močno kosila smrt. Izmed njih so umrli: dr. Slajmer, msgr. Župan, bivši podžupan Turk, nadškof dr. Jeglič, dvorna dama Tavčarjeva in oče domovine, dr. Korošec.

Mestna občina je ob prevzemu uprave pričela s preosnovo mestne uprave. kajti Ljubljana se je s priključitvijo sosednjih občin povečala za petkrat. Uprava je pričela s sanacijskim, socialnim in gradbenim proračunom. Proračun je bil plod izrednih razmer. Zaradi prevzema dolgov priključenih občin so dolgovi narasli na 228 milijonov dinarjev. Zadnji dve leti pred nastopom sedanje občinske uprave pa so se občinski dolgovi zvišali

še za 6.700.000 din samo zaradi neplačanih anuitet. Letos v mesecu marcu je imela občina le še 186 milijonov dolga. Na leto je občinska uprava povprečno odplačala 10 milijonov dolga. Poleg 50 milijonov plačanega dolga se je v tem času tudi zvečala vrednost mestnih nepremičnin za 27 in pol milijona dinarjev.

Zdaj gradi mestna občina na starem tržišču nove tržnice in si je pripranila s tem lepe milijone, ker ni bilo treba kupovati novega drugega sveta. Mestna občina je zgradila: bežigrasko šolo, meščansko šolo na Viču, otroški dom v Trnovem in otroško zavetišče za Bežigradom. Občina je postavila Zale, uredila Navje, zgradila novo kostnico pri Sv. Križu. Ljubljana je dobila tudi novo zaklonišče pred letalskimi napadi in dokončala tudi prvo tramvajsko čakalnico. Stare smodnišnice so bile odpravljene, občina je zgradila nove daleč od mesta. Delavnost na tem področju je zelo velika.

V dveh letih je občina zgradila 114 zdravih in cenjenih stanovanj. Za naloge socialnega skrbstva je ljubljanska občina v petih letih izdala 61 milijonov dinarjev. Največ je izdala za mladinsko skrbstvo. Danes ima mestna občina že devet mladinskih domov, dočim jih je imela pred petimi leti samo tri. Odpravljeno je beračenje otrok, beračenje odraslih pa je omejeno. Tudi za brezposelne je občina skrbela, kolikor je bilo v njeni moči. Za onemoglo meščano gradi občina na Bokaleh velik dom. Ogromnega pomena je zopetna likvidnost Mestne hranilnice ljubljanske in sanacija Splošne maloželeznice družbe. Važno je tudi sanacija Mestnega pogrebnega zavoda. V bodoče bo treba dati vsem mestnim vodstvom skupno vodstvo, kar je v navadi tudi že drugod.

Izbrpno županovo poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto.

Sledila so poročila posameznih odborov. Za finančni odbor je poročal prof. Dermastia. Najprej je mestni svet odobril mestne proračunske zaključke. Po proračunu bi morali izdatki znašati 123 mi-

lijonov 608.000 din. Računski zaključek pa izkazuje 126.132.000 din. Povišanje je sprejel svoj čas sam občinski svet. Računski zaključek izkazuje dalje 9.568.000 din prebitka. 2.364.000 din so k prebitku prinesli prihranki v izdatkih, 7.224.000 din pa so dali višji dohodki na trošarini, naknadni predpisi doklad in neprimerno višje prenosne takse zaradi izrednega prometa nepremičnin. — Računski zaključek mestne plinarne ni bil sprejet, ker je davčna uprava zahtevala, da plača občina plin za razsvetljavo. Občina pa je zahtevala, da plinarna plača mestu uporabo cest za plinske vode. Občinski svet je sprejel, da naj velja eno in drugo po pol milijona din na leto. V naslednjem je bila sprejeta tudi izredna podpora rentnikom mestne delavske zavarovalnice v znesku 400 dinarjev za osebo. — Poročilo gradbenega odbora je podal dr. Stele. — Poročilo personalno-pravnega odbora pa je podal ravnatelj Novak. — V občinsko članstvo je bil sprejet Stanislav Megušar. — Še po nekaterih predlogih je bila zaključena javna seja, nakar je sledila tajna seja občinskega sveta.

Odlikovanje Riharda Jakopiča

V zvezi z izidom več let napovedanega dela o starosti slovenskih slikarjev, mojstru Rihardu Jakopiču, je ban dr. M. Natlačen v soboto izročil mojstru Jakopiču tudi visoko odlikovanje, red Jugoslovanske krone II. stopnje. Pri tej priliki je imel nagovor, v katerem je poudarjal slavljenceve zasluge za slovensko umetnost in kulturo. Gospod ban je nato priredil slavljenju ter povabilje ni družbi umetnikov in kulturnih delavcev intimno čajanko. Slavljence, gospod Jakopič, eden izmed redkih slovenskih umetnikov, ki so še za življenja deležni take pozornosti in časti, se je za vse ganjeno zahvaljeval.

(Poročamo o tej prireditvi samo na kratko, ker nismo bili nanjo niti povabljeni, niti kakorkoli obveščeni, dasi se nam čudno zdi, kako nas je mogel prezreti tako spreten aranžer in reklamni strokovnjak kakor je g. Podbevšek, ki se menda trenutno ne šteje med naše prijatelje, pa že vsam zakaj.)

Nova vrsta ljudskega kruha in omejitev potrošnje pšenične moke

Ban dravske banovine je izdal dve uredbi, s katrima se uvaja pri nas nove vrste ljudski kruh, obenem pa omeji potrošnja mlevskih izdelkov iz pšenice.

V vseh pekarnah bodo od novega leta prodajali le ljudski kruh, ki bo pečen iz 60% koruzne moke in 40% pšenične presejana moke. Izjemoma bodo peki smeli peči tudi kruh do konca januarja, ki bo znešaš iz 40% bel pšenične moke in 60% koruzne moke. Toda za ta kruh bo mogoče porabljati le tiste količine bele moke, ki so bile prijavljene občinskimi preskrbovalnicam do 31. decembra 1940. Kos ljudskega kruha v teži 1 kilograma bo veljal 5 dinarjev, kos kruha, pečenga iz ble in kršne moke, pa bo veljal 6 dinarjev in bo težak 94 dkg. Beli kruh v kosih s težo 96 dkg bo veljal 8 din. Cene luksuznemu pecivu niso določene. Druga uredba o potrošnji mlevskih izdelkov zi-

pšenice pa določa, da ne smejo trgovine z živili prodajati svojim odjemalcem na mesec več mlevskih izdelkov iz pšenice, kakor pa so jih istim strankam prodajale v septembru 1939.

Po 1. januarju 1941 ne sme oddati nobena trgovina istemu odjemalcu na mesec več mlevskih izdelkov iz pšenice kakor toliko, da bo odpadlo na mesec in osebo po: 2 kg mlevskih izdelkov na vsakega otroka do 6 let, 3 kg na vsakega otroka v starosti 6—14 let, 4 kg na vse ostale osebe razen delavcev, ki so zaposleni pri težkih ročnih delih (n. pr. rudarjev, drvarjev, stavbinskih delavcev, težakov i. dr.). Slednjim pripada mesečna količina 5 kg.

Trgovine morajo voditi poseben seznam svojih odjemalcev in morajo sproti zapisovati, koliko je vsaka stranka na določen mesec že dobila moko in drugih mlevskih izdelkov.

Srečno in veselo novo leto želijo tvrdke iz Celja in Maribora

Srečno novo leto želi in se priporoča
Adolf Okrožnik
instalacijsko podjetje - CELJE

Kamnoseška industrijska družba v Celju

Razlagova ulica šte. 7
Ustanovljena leta 1906

Izvršuje vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela po konkurenčnih cenah. — Stalna zaloga nagrobnih spomenikov ter plošč, okvirov, obzidnih plošč iz marmorja, granita in umetnega kamna i. t. d. Prodaja se po najugodnejših cenah tudi na mesečne obroke.

Srečno novo leto
želi vsem svojim
strankam

Goločranc Konrad

mestni stavbenik
CELJE

Veselo in srečno novo leto 1941
želi svojim cenjenim odjemalcem
manufakturna in modna trgovina

Franc Dobovičnik

Industrija prešitih odev in perila

Srečno in veselo novo leto želi vsem
Ivan Ravnikar
trgovina s špecerijskim in kolonijalnim
blagom ter barvami
Celje, Kralja Petra c.

Srečno novo leto želi vsem cenjenim gostom

Roza Zamparutti, Celje

zajuterkovalnica, delikatesa

Solidna postrežba, dobra vina in domača mrzla in topla jedila

Restavracija
CELJE „Beli vol“

Bernhard Globočnik
stavbeno in umetno ključavničarstvo
želi vsem svojim cenj. odjemalcem
veselo in srečno novo leto
ter se tudi za v bodoče priporoča.
CELJE - Gosposka ulica št. 9

Veselo novo leto želi

Hotel „Pošta“
CELJE

F. S. LUKAS

liker, brandy, rum,
žganje, malinovec
na veliko
CELJE

Anton Lečnik

ure, zlato,
srebro, optika

CELJE

Srečno novo leto

želi

„Persil“

d. z o. z.

CELJE

Srečno in veselo novo leto želi
GOLOB KAREL
mizarstvo
Celje-Gaberje

Priporoča se
trgovina premoga, koksa in drv
FRANJO KALAN
Celje

Veselo in srečno novo leto želi
vsem svojim cenj. odjemalcem
JOSIP JAGODIČ
špecerija in železnina
CELJE
Gubčeva ulica Glavni trg

Srečno novo leto želi
Franjo Dolžan
galanterijsko in stavbeno kleparstvo,
koncesijonirani vodovodni instalater
CELJE — Za kresijo

Franjo Vehovar
stavbeno in umetno mizarstvo
CELJE

Veselo in srečno novo leto Vam želi
Vinko Kukovec naslednik
mestni tesarski mojster, žaga in lesna
trgovina
Lava pri Celju Telefon 242

URŠIČ ANTON
modno krojaštvo
Celje

Veselo in srečno novo leto
želi vsem svojim cenjenim
odjemalcem ter se priporoča
za bodoče

Valentin Hladin
manufakturna in modna
trgovina
CELJE, Prešernova ulica

Slovenski dom

je naš ceneni popoldnevnik. Izhaja vsak
delavnik ob 12. uri in stane mesečno
samo din 14.—.

Trgovina **ANTON TURNŠEK**
Rečica ob Savinji in št. Janž
želi svojim cenjenim odjemalcem
srečno novo leto

Cenjenim odjemalcem, prijateljem in
znancem srečno novo leto

Anton Fazarinc
Celje

Srečno novo leto!

**Celjska
mestna
hranilnica**

JAKOB LAH
konfekcija
Maribor, Glavni trg 2

„**LAMA**“
trgovska hiša konfekcije
Maribor, Jurčičeva ulica

JUSTIN GUSTINČIČ
mehanična delavnica, lastna poniklovalnica,
zavod za emajliranje
Kneza Koclja ulica 14, Maribor

I. TRPIN-ov TEKSTILNI BAZAR
MARIBOR, Vetrinska ulica 15

Restavracija

„Jelen“ Kranj

V. St. Likozar



DELNIŠKA DRUŽBA PIVOVARNE Union v Ljubljani

priporoča svoje izborne izdelke

**svetlo in črno
UNION PIVO**

v sodih in steklenicah

PEKOVSKI KVAS

in

ŠPIRIT vseh vrst

LJUDSKA SAMOPOMOČ

zavarovalna zadruga z o. j. v MARIBORU, v lastni palači
zavaruje zdrave osebe:

1. ZA POSMRTO ZAVAROVANJE
v starosti od 16. do 80. leta. Polna zavarovana vsota se izplača v slučaju smrti po karentni dobi ali z dovršenim 85. letom;
2. ZA POSMRTO ZAVAROVANJE S SKRAJŠANIM PLAČEVANJEM
na 10, 15, 20 in 25 let v starosti od 16. do 65. leta. Zavarovalna vsota se izplača ob smrti zavarovanca ali z dovršenim 75. letom;
3. ZA DOŽIVETJE IN SMRT
v starosti od 16. do 60. leta na 10, 15, 20, 25, 30, 35 in 40 let. Zavarovalnina se izplača ob smrti zavarovanca oziroma po poteku dogovorjenih let;
4. ZA DOTO
od 1. do 16. leta in se zavarovalnina izplača z dovršenim 21. letom.

Do sedaj smo izplačali na zavarovalninah nad 44 milijonov din. — Rezervni fond znaša nad 7 milijonov din. — Zahtevajte brezplačno in brezplačno obvezno prospekte! — Sprejemamo zastopnike!

GENERAL KRIVICKI:

BIL SEM V STALINOVIM SLUŽBI

O dogodkih v Moskvi sem nekaj člankov napisal tudi v list »Courrier Socialiste«, v mesečnik, ki so ga izdajali v Parizu pregnani ruski socialni demokrati. Po dogovoru so bili ti članki ponatisnjeni tudi v stočholmskem »Socialdemokraten« ter v listu enakega imena, ki je izhajal v Kopenhagenu. Oba lista sta bila glasila socialnodemokratske stranke, ki je tedaj bila na oblasti na švedskem in na Danskem.

Objava teh člankov je dala Moskvi povoda za diplomatske proteste pri švedski in pri danski vladi. Ti vladi sta pa odgovorili, da je v njihovih državah tisk prost.

Celo v Združenih državah je dolga Stalinova maščevalna roka skušala prijeti me.

V torek, 7. marca 1939 proti štirim popoldne sem šel z urednikom nekega newyorškega delavskega lista v restavracijo na 42. cesti, tik poleg Times Squarea. Petnajst minut po najinem prihodu so trije ljudje sedli k mizi prav poleg naju. Nekoga izmed njih sem prepoznal. V naši skrivni službi je bil poznan pod zbadljivim imenom »Jim«.

Pravo njegovo ime je bilo Sergej Bazov. Nekdaj je bil mornar na Krimu in je bil že star vojščak v sovjetski vojaški službi. Ze pred leti so ga bili poslali v Združene države, kjer je služil kot stalen agent in je zaradi tega postal ameriški državljani.

Ker sem jaz poznal Stalinova pota, nisem dvomil, da so na tej strani Atlantskega morja zaupali polkovniku Borisu Bykovu nalogo, naj vprizori lov za mano. Vedel sem, da so Bykova poleti 1936 poslali v Ameriko, da bi prevzel vodstvo sovjetske vojaške obveščevalne službe v Združenih državah.

Tovariš in jaz sva naglo vstala, da bi zapustila restavracijo,

toda Bazov me je ujel pri blagajnikovem oknu. Pozdravil me je kar najprijazneje. Vprašal sem ga:

»Ste prišli sem, da me ustrelite?«

»Kaj pa še, čisto neuradno sem tu. Samo rad bi se kdaj prijateljsko pogovoril z vami.«

Spomnil sem se, da sta Gertruda Schilbach in moj belgijski pomočnik začela svoje delo s prav takimi pokroviteljskimi besedami. Toda vseeno sem pustil, da me je Bazov spremljal v neko bližnjo založbo, kjer sem imel prijatelja. Moj tovariš je malo zaostal in sta ga ona dva nagovorila. Nista si pa upala stopiti v poslopje, kjer je imela založba svoj sedež.

Pogovor z Bazovim se je nanašal na najine prijatelje v Moskvi ter v zunanji službi. Ko sem prišel v pisarno svojega prijatelja, sem Bazovu povedal, da ga ne želim več videti in da bo zanj najboljša, če državo kar čimprej zapusti.

Ostal sem v založbi še dolgo potem, ko je on odšel. Čakal sem tam prav do devetih zvečer. Potem je prišla pome skupina prijateljev, ki sem jih po telefonu obvestil o svojem položaju. Bila je ura, ko začnajo gledališča, okoli je stalo veliko stražnikov in nikjer niso čakali sumljivi avtomobili.

Še enkrat sem odnesel zdravo kožo pred boljševiški morilec.

Stalin sklepa mir z Nemčijo.

V noč 30. junija 1934, ko je izbruhnilo v Nemčiji prvo čiščenje in je bilo še v polnem teku, je Stalin sklical izredno sejo političnega odbora komunistične stranke v Kremlju. Še preden so poročila o dogodkih v Nemčiji dosegla širni svet, je bil že Stalin sprejel sklep o svojem bodočem stališču do narodno-socialistične vlade.

Bil sem tedaj v Moskvi na svojem mestu pri obveščevalnem oddelku glavnega štaba rdeče vojske. Vedeli smo, da Nemčija pričakuje krize. Vsa naša zaupna poročila so nas pripravljala na to, da bo izbruhnila. Od trenutka, ko se je v Nemčiji začelo čiščenje, smo kar naprej dobivali od tam poročila.

Tisto noč sem mrzlično delal s skupino pomočnikov, da bi se

CINKARNA D. D. CELJE

Osnovana 1923. leta, prevzemši poslovanje dotedanje Drž. cinkarne, osn. 1873. l.

Predeluje in izkorišča cinkovo rudo in cink

Glavni proizvodi Cinkarne d. d.:

cink, surov in rafiniran v blokkih, cinkova pločevina vseh dimenzij in debelin, bakrena pločevina vseh dimenzij in debelin, cinkov prah, žveplena kislina, koncentrirana in nekoncentrirana, zelena galica (železni vitriol), katran, cinkovo belilo „briljant“

Glavno zastopstvo za prodajo izdelkov Cinkarne d. d. ima trdka:

Metalno akcionarsko društvo Beograd, Karadjordjeva cesta 1

ki vrši veleprodajo ter ima stalno na skladišču modro galico, litopon, minij, kositer (cin) v blokkih in palicah, aluminij, baker, antimon. Poleg tega trguje tudi s starimi kovinami in kovinskimi odpadki vseh vrst.

Vsem svojim zavarovancem, prijateljem in sotrudnikom želi v Novem letu mnogo sreče in zadovoljstva



„Drava“
ki je

prava -

zavarovalnica malega človeka

Maribor, Sodna 1

v lastni palači

Anton Hofbauer

trgovina z usnjem in čevljarskimi potrebščinami ter gonilnim jermenjem »FENIX«, izdelovanje aktovk, damskih torbic, kovčkov in ostalih usnjenih izdelkov

CELJE - Gosposka ulica štev. 6

stavili iz našega gradiva poročilo za vojnega ministra Vorošilova. K tisti seji političnega odbora so povabili še vrsto mož, ki niso bili člani: mojega predstojnika, generala Bersina, Maksima Litvinova, ministra za zunanje zadeve, Karla Radeka, tedaj voditelja obveščevalnega urada v osrednjem odboru komunistične stranke ter Arturova, voditelja zunanje-političnega oddelka GPU, skrivne politične državne policije.

Nujno sejo političnega odbora so sklicali, da bi razpravljali o morebitnih posledicah čiščenja v Nemčiji ter o njegovih vplivih na sovjetsko zunanjo politiko. Zaupna poročila, ki smo jih imeli, so kazala, da gre za dve skrajni krili opozicije proti Hitlerju. Na eni strani je bila skupina pod vodstvom stotnika Rühma, katero so tvorili narodnosocialistični radikali, ki niso bili zadovoljni s Hitlerjevo zmerno politiko. Sanjarili so o »drugi revoluciji«. Drugo skupno se sestavljali častniki nemške vojske pod vodstvom generala Schleicherja in Bredowa. Ta krog je težil po obnovitvi monarhije. Zvezal se je z Rühmovim krilom, da bi vrget Hitlerja z oblasti, pri čemer je vsaka stran upala, da bo na koncu ona zmagala.

Naša posebna poročila iz Nemčije so nam pa prinašala novico, da so garnizije v več mestnih središčih Hitlerju zveste in da glavno jedro častništva drži z vlado.

V zahodni Evropi in Ameriki so nemško čiščenje razlagali kar kot slabljenje narodnosocialistične moči. Tudi v sovjetskih krogih so bili ljudje, ki so želeli misliti, da je to začetek konca v Hitlerjevi oblasti.

Stalin pa ni imel takih utvar. Razprave v političnem odboru je povzel takole:

»Dogodbi v Nemčiji nikakor ne kažejo na zlom narodno-socialistične vlade. Nasprotno, privedi morajo do utrditve te vlade in do ojačitve Hitlerja.«

S tem Stalinovim vabilom je general Bersin prišel od seje v Kremlju.

Ker sem bil željan slišati, kako je odločil politični urad, sem ostal vso noč v uradu, da bi pričakal Bersinove vrnitve

Prihodnjic: Poskusi za poravnavo z Nemčijo.



Čudna telovadba, kakršno si vsak dan privoščijo tale kitajski poštar, ki mora prenašati pošto v kraje, kamor ne vodijo boljše prometne zveze. Čez reko mora takole po vrvi. Pri tej svoji vsakodnevni telovadbi sedi na bambusovi palici in se tako pomika počasi na nasprotni breg.

Novo, učinkovitejše orožje proti podmornicam

Trikrat lažja, trikrat cenejša, a neprimerno hujša bomba, kot pa je sedanja »globinska«

Spet poročajo iz New Yorka o novem važnem izumu, ki so ga tudi že preskusili in s pomočjo katerega bo možno učinkovitejše in uspešnejše vojskovanje s sovražnikovimi podmornicami. Gre namreč za nove vrste bombe, ki ima predvsem dve veliki prednosti: prvič zelo malo stane, drugič pa je njen učinek v boju s podmornicami dosti hujši kot pa učinek dosedanjih tako imenovanih globinskih bomb.

V zvezi s tem je ameriški časopis »New York Herald Tribune« prinesel članek, v katerem pravi, da so se poskušali z nove vrste bombe, ki je bila skonstruirana v prvi vrsti za boj s podmornicami, nad vse pričakovane obnesli. Poskuse so naredili v Los Angelesu. Iznajditelj te nove bombe je Hessel Hat. Sam je povedal, da je bomba izdelana iz neke čisto nove snovi, da je teža približno 50 kg ter da po svojem učinku prav nič ne zaostaja za »globinskimi« bombami, kakršne zdaj Angleži uporabljajo v boju proti podmornicam in ki tehtajo po 150 kg. Russelova bomba stane samo 35 centov. Podobna bomba je dozdaj veljala cel dolar.

Zanimivo je, kako so Američani prišli do tega novega izuma. Takšne vrste bombe izdelujejo iz kovinske mešanice, ki se uporablja pri odstranjevanju lubja z drevesnih debel. Čisto po naključju so odkrili, da se ta legura da uporabiti tudi za izdelovanje bomb. Zgodilo se je to na nekem kmečkem posestvu v Oregonu. Slučajno je kos dotične kovinske mešanice padel v vodo in tu takoj eksplodiral. Russel Hat je pri svojih poskusih desetinko unce težek kosček one kovine spustil skozi majhno železno cev v škaf vode. Eksplozija, ki je takoj nato sledila, je bila enako močna kot ona, ki jo povzročata dve unci črnega smodnika.

Strokovnjaki so tudi hitro razložili, zakaj eksplozija sploh nastane. Kratka razlaga je: Vodik v kovinski mešanici s pomočjo vode postane prost, zaradi česar je eksplozija nujna.

Kakor toliko drugih izumov, so tudi do tega prišli, kot se vidi iz gornjega, čisto po naključju. Takšnih slučajnosti pa so v sedanjih časih, ko svet išče vedno novega orožja

in z njim novega presenečenja za sovražnika, gotovo še prav posebno veselje ne samo učencem, ki bo zaradi njih njihovo ime ostalo slavno, pač pa predvsem vojaški krogi, ki se bodo novega izuma poslužili, saj jim obeta večje uspehe, kakor pa so jih z »zastarelim« orožjem mogli doseči nad sovražnikom dozdaj. Veseli pa so jih tudi zato, ker jim bodo prahrani težke milijone, kajti finančna plat tudi v sedanji vojni ni brez pomena. Vselej priče namreč zelo prav, če je za malo denarja »veliko muzike«. Kakor napovedujejo, bo to huda »muzika« za sovražnikove podmornice.

Angležinje že same znajo graditi ladje

Po končanem dvomesečnem tečaju in opravljenem izpitu zaslužijo na teden po 500 do 1000 dinarjev

Pri graditvi angleških vojnih ladij, zlasti pa pri graditvi hitrih bojnih čolnov, so zdaj že v precejšnjem številu zaposlene tudi ženske. Žensko delovno moč na tem polju udeleževanja so vpeljali najprej v nekaterih ladjedelnicah »nekje v Južni Angliji«. Tu lahko vidiš številne mlade Angležinje, oblečene kot moške, kako izdelujejo male britanske vojne ladje. Na misel, da bi bile lahko tudi ženske zaposlene po ladjedelnicah, je prvi prišel nek mlad inženir, lastnik neke ladjedelnice, ki se je specializiral v graditvi bojnih čolnov. Nekoč mu je padlo v glavo, da bi v tej industriji ženske morda lahko čisto nadomestile moške. V ta namen je ustanovil nekaj posebnih šol, v katerih se dekleta od 20 do 30. leta starosti lahko popolnoma seznanijo z graditvijo ladij omenjene vrste. V šolah imajo hrano in stanovanje, poleg tega pa dobe vsak teden do 250 dinarjev plače. Po dvomesečnem tečaju po-

Prošnja uglednih Amerikancev:

»Roosevelt, storite vse za zmago Anglije«

Iz New Yorka je prispelo med drugim tudi poročilo, ki pravi, kako ugledni Američani pritiskajo na Roosevelta, naj stori vse, da bo v sedanji vojni zmagala Velika Britanija. V poročilu stoji: Skupina 50 uglednih Američanov je sestavila in poslala predsedniku Rooseveltu prošnjo, naj bi se Združene države trdno odločile za takšno politiko, da bodo storile vse, kar je potrebno, da se Veliki Britaniji in njenim zaveznikom v tej vojni zagotovi zmaga.

Prošnjo je podpisal poleg drugih tudi ured-

nik časopisa »Foreign Affairs«, Hamilton Fish Armstrong, ki je še do pred nedavnim odločno nastopal proti temu, da bi Združene ameriške države posegale v sedanjo vojno v Evropi. Med podpisniki sta dalje tudi znana častnikarja Dorothy Thompson in tačca slovitega polkovnika Lindbergha, gospa Dwight Morrow.

Prošnjo je poobpisalo še veliko število uglednih vseučiliških profesorjev. Od filmskih igralcev je dal svoj podpis tudi Douglas Fairbanks mlajši.

Mož, ki vodi vso diplomacijo v U. S. A.

Cordell Hull je prvi uvidel, da je Anglija prva obrambna črta Združenih držav Severne Amerike

Ameriški zunanji minister Cordell Hull je mož, ki mu je v sedanjem svetovnem položaju zaupana izredno težka naloga, morda težja kot kateri koli drugi politični osebnosti današnjih časov. Cordell Hull vodi danes vso diplomacijo Združenih ameriških držav. Zato ni nič tako čudnega, če se ameriški časopisi pogosto bavijo tudi z osebnostjo tega v sedanjih trenutkih tako zelo odgovornega moža.

Med drugim pišejo ameriški časopisi, da je Hull v Ameriki tisti mož, ki je prvi spoznal, da je Velika Britanija prva obrambna bojna črta Združenih ameriških držav. Doma je Cordell Hull iz Tennesseeja, kjer je njegov oče igral veliko vlogo kot bivši veteran iz državljanske vojne. Že v mladih letih se je Cordell začel zanimati za politiko. Prvič je nastopil kot javni govornik na nekem mladinskem zborovanju, ko je bil star šele šestnajst let. Z 32 leti je bil imenovan za sodnika, tri leta pozneje pa je postal član ameriškega kongresa. Tudi tu je prav hitro postal izredno vpliven mož, to pa zaradi tega, ker so kmalu vsi spoznali, kako je v politiki res doma, zlasti pa, da se izredno dobro razume na zunanje politična vprašanja. Tedaj, ko je divjala špansko ameriška vojna, je igral veliko vlogo na bojišču.

Najboljši dokaz, da je to res mož izrednih sposobnosti, je dejstvo, da njegove velike politične vrline priznavajo tudi njegovi najbolj ogorčeni politični nasprotniki. Že leta in leta se z vso verno zavzema za Veliko Britanijo, ter neprenehoma povdarja, da je Anglija prva obrambna črta Amerike.

Ogromna večina Amerikancev je danes s Cordellom Hullom istega mnenja in vedno bolj redki so tisti, ki menijo, da Združene države še vedno lahko drže roke križem in se ne brigajo za to, kaj se bo v bližnji ali daljni bodočnosti zgodilo z Veliko Britanijo. Cordell Hull pa se dobro zaveda da je sovražnik Velike Britanije hud in da bi se pred njim utegnilo zrušiti celo mogočno britansko cesarstvo, če bi bilo čisto osamljeno. Zato je Hull tudi prepričan, da je dosti boljše, če Združene države zdaj Angliji pomagajo, kakor pa, da bi čez nekaj let morale same imeti opravka s še močnejšim sovražnikom, kakor pa se danes z njim bori na življenje in smrt Velika Britanija.



Dvoletna hčerka egiptovske kraljevske dvojice, Ferial, se takole zabava s svojim dragim »konjičkom« — želvo iz kraljevskega vrta v Kairu.

Droblj od vsepovsod

Tudi božični prazniki niso v New Yorku minili brez večjih prometnih nesreč. Pri njih je namreč izgubilo življenje 307 ljudi, 114 pa se jih je ponesrečilo pri drugih nezgodah. V primeri z lanskimi božičnimi prazniki pa je bil letošnji božič v tem ovziru še kar srečen. V istih treh dneh se je lani v New Yorku smrtno ponesrečilo kar 678 ljudi.

Številne nesreče so tudi v Bukarešti skale mirno božično razpoloženje. Nesreče je predvsem povzročilo slabo vreme. Štiri dni je neprenehoma snežilo. Na več krajih so se pripetile železniške nesreče, pri katerih je izgubilo življenje 7 ljudi, 15 pa jih je bilo ranjenih. Zaradi hudega mraza, ki je nastopil po vsej Romuniji, so se ponekod na deželi pojavile številne trope prestrašenih volkov.

Na Marmorskem morju, ki leži med Carigradom in Dardanelami, so bili ribiči zadnje čase s svojim lovom izredno zadovoljni. Nalovili so toliko rib, da so bili v skrbeh, kam bodo vse spravili, da se jim ne bi prehitro pohvarilo. Tako se je zgodilo, da so zaradi tega, ker ni bilo na razpolago dovolj umetnega ledu, morali velike množice rib zmečati nazaj v morje. Pravijo, da več kot tretjino vseh, kar so jih nalovili. Umetnega ledu bi bilo dovolj, če ne bi carigradske ledenice morale zaradi pomanjkanja amonijaka proizvodnjo ledu omejiti.

»Krščanski narodi ne bodo nikdar proslavljali miru nad grobnico svobode in človeškega dostojanstva...«

Nemški književnik Tomas Mann je na slovil na Nemce, ki žive doma v rajhu in na tiste po drugih deželah pretresljiv poziv, v katerem med drugim pravi:

»Tudi jaz živim v svetu, ki mu pripadate vi, toda vi ste se mu odrekli. Ta svet se ne bo nikdar sprijaznil z vašim novim reom, ker nikdar ne bo mogel sprejeti nadčloveških utopij, zaradi katerih ste danes po volji svojih gospodarjev pred smrtjo in lakoto, Krščanski narodi ne bodo nikdar pristali na to, da proslavi novi mir nad grobnico svobode in človeškega dostojanstva.«

»New York Herald Tribune« se v posebnem članku bavi s tem pozivom nemškega književnika in pravi tudi tole: »Upati je treba, da bo glas tega velikega človeškega uma prispel do tistih, ki jim je namenjen in da bodo ti ljudje končno spoznali, zakaj gre.«

»V novem letu bo Amerika že v vojni z Nemčijo«

Besede, ki jih je te dni spregovoril predsednik upravnega odbora Društva za letalski promet med Ameriko in Mehiko, stotnik Eddie Rickenbacker, so v vsej ameriški javnosti zbudile veliko pozornost, kar ni čudno, saj se našaajo na vprašanje vstopa Združenih ameriških držav v vojno, spregovoril pa jih je mož, ki uživa v Ameriki zelo velik ugled. Stotnik Rickenbacker se je že začasa svetovne vojne kot letalec izredno proslavil. Pridobil si je tedaj bogate izkušnje in doživel še marsikaj.

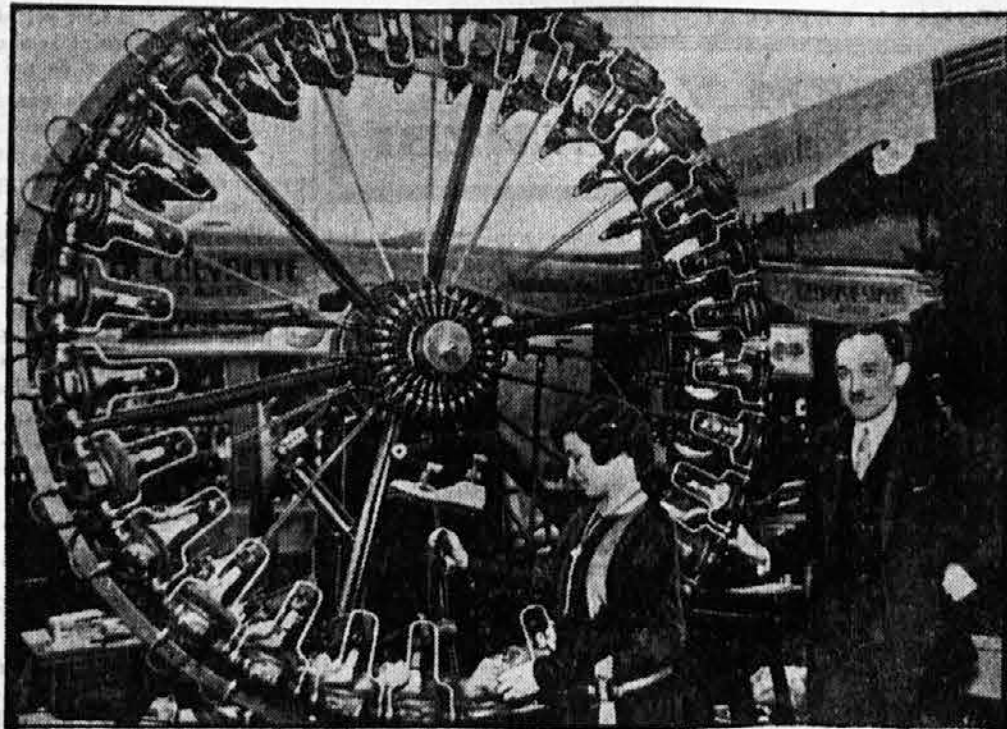
časa pri angleških četah v severni Afriki. Našel je dnevnik nekega italijanskega polkovnika. V njem je bilo zapisanega dokaj zanimivega, posebno pozornost pa je na omenjenega častnikarja vzbudila naslednja opomba v polkovnikovem dnevniku:

»Vrhovno poveljstvo pozablja na to, da obstoji razlika med kolonialno vojno in evropsko vojno na kolonialnih tleh. Potrebno nam je drugačno pojmovanje, kakor bi nam bili potrebni tudi drugačni načini vojskovanja.«

Njegova beseda danes v ameriškem svetu dosti velja. No, in kaj je te dni tako nenavadnega povedal ameriškim častnikarjem? Dejal je na kratko samo tole: »Združene ameriške države bodo v kratkem najmočnejša vojaška sila na svetu. Amerika bo prihodnje leto z Nemčijo v vojnem stanju.«

Vigo — največje špansko pristanišče ob Atlantiku

Kakšnih 30 km severno od portugalske meje stoji ob španski obali močna trdnjava Vigo. Obenem je to mesto tudi zelo važno špansko pristanišče ob Atlantskem morju. Časi, ki jih danes preživlja Španija in ki so zaradi vojne v Evropi še hujši kot so bili v prejšnjih letih — so opozorili na potrebo po razširitvi pristanišča Vigo. V zvezi s tem poroča zdaj dopisnik Nemškega poročevalskega urada iz Madrida, da španska vlada želi, da bi Vigo postal največje špansko pristanišče ob Atlantiku.



Zanimiv čevljarjski stroj, ki so ga pred nedavnim prikazovali na neki francoski razstavi. Na dan lahko zgotovi do 150 parov čevljev.



Posebnost z amsterdamske ulice: Ura, ki kaže tudi datum in dan v tednu.

Razlika med kolonialno in evropsko vojno

Iz dnevnika italijanskega polkovnika z afriškega bojišča

Na afriškem bojišču, kjer zdaj divjajo hudi boji med italijanskimi in britanskimi četami pri Bardiji in v okolici, opravljajo svoje naporno službo tudi številni častnikarji, posebni dopisniki posameznih časopisov in agencij. Tudi med njimi je boj, kdo bo svojemu listu ali poročevalski družbi postregel z zanimivejšimi, boljimi in v prvi vrsti z zanesljivejšimi novicami. Vse jim pride pri tem prav, samo da je novo in da »vleče«. Posebno srečo je te dni imel posebni dopisnik londonskega časopisa »Daily Telegraph«, ki se tudi mudi že dalj